

DE AVONDWAKE

Afscheid nemen is altijd pijnlijk. Het pijnlijkst als het een afscheid is voor altijd. Vooral als het een mens is die ons bijzonder dierbaar is. Het afscheid nemen doet pijn en is verdrietig, maar vooral het afgesneden zijn van degene die ons liefheeft. Hij of zij is niet meer. Wij kunnen met onze gedachten nog wel bij hem of haar komen, maar omgekeerd is niet meer mogelijk.

Als iemand overleden is, is het mogelijk op de vooravond van de uitvaart- of crematieplechtigheid een Avondwake te houden. Dit is een rustige, meditatieve viering waarin meer ruimte is voor een persoonlijke invulling dan bij een uitvaart. In een Avondwake krijgen de gevoelens van de nabestaanden een plaats, het geeft steun in het verdriet en geeft de mensen de mogelijkheid die niet bij de uitvaart of crematie aanwezig kunnen zijn, hun deelneming en medeleven te betonen.

Het ritueel van de Avondwake kent een bepaalde volgorde: het ontsteken van het licht, gebeden, gedachten en rustige muziek. Ook wordt gebruik gemaakt van symbolen, tekens die uitdrukking zijn van geloof en gevoelens die na een overlijden moeilijk onder woorden zijn te brengen. Zo wordt de Paaskaars ontstoken als teken van licht dat de dood niet het einde is. Ook wordt wierook gebruikt om onze eerbied en dankbaarheid uit te drukken voor wat de overledene voor ons betekend heeft. Verder is er een zevenarmige kandelaar waar zeven kaarsen worden ontstoken door de familieleden, kinderen of kleinkinderen. Bij elke kaars hoort een tekst waarin iets gezegd wordt over wat belangrijk was in het leven van de overleden persoon. Ook de familie kan een belangrijke rol vervullen: door het uitspreken van een dankbare herinnering, een persoonlijk gedicht en de keuze van de muziek. Op deze wijze proberen we in onze parochie waardig en betekenisvol afscheid te nemen van onze dierbaren.

Werkgroep Avondwake (SV)

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 18, 5 juni 2010